

Nyári egyetemi beszámoló

Kósi Márk

Nemzetközi gazdálkodás alapszak angolul (KKK)

Indonézia

BINUS University

2019. július 21. – augusztus 4.

Megvalósult a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC)
nyári egyetemi ösztöndíjprogramja keretében

Nyári egyetem Indonéziában

Jelen írás keretei között igyekszem röviden összefoglalni a programmal kapcsolatos tapasztalataimat.

2019. 08. 05-én pénteken érkeztem meg Indonéziába, több mint két héttel a többiek előtt. Ennek megfelelően lehetőségem volt utazni és élményeket gyűjteni az indonéz kultúrával kapcsolatban, mindezt kötetlenül, egyénileg szervezett programok keretében. Ennek köszönhetően eljutottam Jáván túl még Bali és Nusa Penida szigetekre is.

Más nemzetek diákjai esetében arra volt példa, hogy az egyetem által szervezett programot követően tovább maradtak Indonéziában, ekkor szakítottak időt egyéni utazásra. Ismereteim szerint én voltam az egyetlen, aki korábban érkezett.

Az előzetesen kiküldött tájékoztatóban meghirdetett, vasárnap délutáni találkozóra megérkezve kellemetlen meglepetések értek: A találkozási ponton nem várt senki, az indonéz szolgáltató váratlanul letiltotta a mobilinternet-hozzáférésemet és kiderült, egy terminál kivételével még a Jakartai Nemzetközi Repülőtéren sincs megbízható Wi-Fi szolgáltatás. Végül másfél óra kitartó várakozás és keresgélés után szerencsésen megtaláltuk egymást.

Hétfőn reggel egy játékos - az én nyelvtudásomhoz képest sajnos szinten aluli - nyelvórával kezdődött az oktatás. Ezt követően reggeltől kora délutánig jellemzően valamilyen előadáson ültünk minden hétköznap, melyek minősége változó volt. Általános tapasztalat, hogy kevésbé a tematika, sokkal inkább az előadó személye és tehetsége határozta meg a csoport érdeklődését. Pozitív példaként az „Indonéz kultúra” címet viselő előadást tudom kiemelni, ahol egy nagyon felkészült, felvilágosult és a modern prezentációs eszközöket rutinosan használó hölgy tartott kifejezetten színvonalas órát. A másik véglet egy középkorú újságíró szakmai hibáktól hemzsegő előadása volt az indonéz gazdaság kilátásairól. Ez inkább egy közepszerű politikai szeminárium érzetét keltette, mint egy magas presztízsű magánegyetem által szervezett programét.

Mindkét héten egy-egy csoportos prezentációt kellett tartanunk az adott héten meglátogatott helyi vállalkozással kapcsolatos javaslatainkról. Az egész program nevéként szolgáló SME (magyarul KKV, azaz kis- és középvállalkozás) kissé félrevezető, hiszen európai mércével mérve valójában mikrovállalkozásokról, illetve családi mikrovállalkozásokról van szó.

Első héten orosz és koreai társammal külön dicséretet kaptunk a vállalkozás tulajdonosától és a zsűri elnökétől, de sorrendet nem hirdettek. Második héten nemzetiség szerint osztottak minket csoportokba, így négyen magyarok kerültünk egybe. Ekkor már sorrendet is hirdettek, így az a megtiszteltetés ért minket, hogy a magyar csapatot találta a legjobbnak a zsűri.

Összességben büszkén mondhatom, hogy meglátásom szerint (a visszajelzések is megerősítettek ebben) jó hírért vittük országunknak és az egyetemnek. Kiválóan helyt álltunk a többi diákkal összehasonlításban is. Ez annak kontextusában különösen figyelemre méltó, hogy mindegyikük nemzetközileg jegyzett, a miénknél magasabb reputációjú intézményből érkezett.

Fontosnak tartom továbbá, hogy úgy érzem, sikerült nyelvtudásomat is fejleszteni, különösen kommunikációs téren jelentett komoly előrelépést ez a hónap célnyelvi környezetben.

Ezúton is köszönöm a lehetőséget az alapítványnak, az akadémiának és az egyetemnek. Éltre szóló élményekkel gazdagodtam, melyekre bármikor szívesen emlékszem vissza. Fontosak és hasznosak az ehhez hasonló kezdeményezések, így hát engedjék meg, hogy biztassam Önöket a folytatásra. 😊